

[Evald Kristensen.]

tive gruppe har, der i dag repræsenterer Nordjylland.

Det, der må tilstræbes, er, at man efterhånden finder et mere fast kriterium for, hvordan den videre udvikling skal ske; det gælder ikke blot universiteterne, men det gælder alle samfundets funktioner. En evig strid blandt provinsens folketingsmedlemmer vil kunne standse en mere sund udvikling, og resultatet vil da blive, at den usunde sammenklumpning omkring hovedstadsområdet fortsætter. Provinsens ungdom vil blive handicappet, og det vil ikke mindst gå ud over dem fra de mere jævne hjem, hvor man ikke har råd til at lade sine børn rejse bort for at få den fornødne uddannelse.

Dagbladet Ny Tid bragte den 24. maj en undersøgelse af de kommende studenter tilhørsforhold i de forskellige erhverv, og heraf fremgik det sørgelige resultat, at kun godt 10 pct. kom fra arbejder- og funktionærhjem. Det er klart, at der i hvert fald går meget menneskemateriale til spilde på den måde, at det ikke kan udnyttes i dag. Universiteter og andre institutioner må lægges dér, hvor menneskene bor, hvis vi skal undgå de store folkeflytninger. Det såkaldte befolkningsunderlag må være den væsentlige faktor for universitetets placering. Jeg behøver her blot at pege på seminariebyggeriet i Ålborg, som man fra flere sider tog afstand fra, fordi man mente, at når der kom et seminarium i Ålborg, ville det komme Ranum seminarium til skade. I dag er begge seminarierne i Nordjylland overfyldt.

Studentertallet fra Nordjylland har i de senere år været stigende; de tal, som det ærede medlem hr. Søren Jensen nævnte, er jo netop de tal, som har været forelagt det nedsatte udvalg. De findes i en opgørelse, hvori de 1.500 elever, som går i 1. g. i Nordjylland, sammenstilles med de 750 elever i 1. g. i Fynsregionen, mens der i det sydlige Jylland, som omfatter både det sønderjyske område og trekantområdet, Ribe og Esbjerg, var 1.000 elever i 1. g. Jeg synes, at de tal taler deres tydelige sprog i Nordjylland.

Jeg har som medlem af udvalget tiltrådt den betænkning, der foreligger, en betænkning, som sikkert vil blive læst på forskel-

lige måder, afhængigt af hvor i landet man bor. Jeg for mit vedkommende læser den på samme måde som lederskribenten i Demokraten, Århus, der mandag den 25. maj skriver — jeg beder om tilladelse til et citat —:

„Der er i og for sig samtidig åbnet vej for, at der i Ålborg kan begyndes med et matematisk-naturvidenskabeligt fakultet. En sideordnethed er til stede.“

Jeg er ganske enig med Demokratens lederskribent i disse betragtninger, og jeg vil gerne sige, at den smukke tale, som det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen holdt, jo tydeligt understregede netop de nordjyske problemer; det ærede medlem holdt en stærkt national tale for Haderslev og Sønderjylland, men sagde, at de saglige argumenter, der var fremført, var i hvert fald kommet fra det nordjyske udvalg. Så ved jeg ikke, hvordan man fratage os den lille fjer i hatten. Jeg vil i hvert fald gerne have, at det ærede medlem, når han kommer til Nordjylland, vil forsøge at gentage den tale, han har holdt her, for det er da noget i retning af, hvad jeg vil kalde lykleri.

De ændringsforslag, der er stillet af de konservative m. fl., kan jeg ikke tiltræde, da de jo går stik imod det befolkningsunderlag, som man tidligere har fastsat som kriteriet for et fremtidigt universitet. Det nye folketing må være frit stillet over for den betænkning, der vil fremkomme fra planlægningsudvalget, og det videre arbejde må ske af hensyn til ungdommen. Universiteterne må nu engang ligge dér, hvor ungdommen er; og for at der ingen misforståelse skal være, vil jeg sige, at det i dag er helt klart, hvor det store udækkede område er, det område, i hvilket ungdommen er dårligere stillet end i det øvrige land.

Jeg anbefaler det af ministeren fremsatte lovforslag.

Vagn Bro: Jeg vil udtrykke min glæde over den betænkning, der foreligger, og jeg lægger afgørende vægt på, at undervisningsministeren over for udvalget har oplyst, at der efter hans opfattelse intet skulle være til hinder for, at man først går i gang med at opbygge et humanistisk fakultet i det sydlige Jylland. Jeg mener, at flertallet i udvalget hermed har slået fast, at man med